

[Aksel Larsen.]

den udforsning, det har fået, og i alle dets detaljer, medens vi kommunister har den mening, at selvom man også bibeholder en opbygning, der efter vor mening ikke er tidssvarende, så burde man formulere adskillige paragraffer anderledes, og der kunne tiltrænges nogle nye paragraffer her og dér. Det betyder jo ikke, at vi forkaster totalt det, der er forelagt her. Jeg har anmodet om at få formleret indledningen til betænkningen således, men det er ikke sket, og derfor er jeg nødsaget til at komme med denne udtalelse på dette sted.

Må jeg ved samme lejlighed sige et par ord til den højtærede statsminister. Statsministeren talte i sin fremsættelsestale om, at de 5 demokratiske partier i denne sal var enige om dette forslag. Jeg hæfter mig ikke så meget ved, om f. eks. udenrigsministeren udfra sin særlige, for mig fremmede ideologi, eller om det ærede medlem hr. Hans Hedtoft går og påstår, at der findes 5 demokratiske partier i denne sal, men jeg tillader mig at spørge statsministeren, om han mener, at han som statsminister har ret til at klassificere de lovlige partier her i Danmark og sige: nogle af dem er demokratiske og andre er ikke demokratiske. Hvis vi skal have en diskussion om det, betænker jeg mig ikke på at sige, at går man igennem partiernes standpunkter til Danmarks politik, til de forskellige lovforslag og også til udformningen af Danmarks Riges Grundlov, vil det jo vise sig, at netop de 5 partier, der har sluttet forskellige forlig og også sluttet det allersidste forlig — der i virkeligheden ikke drejede sig om grundloven, men om retten til at indføre denne 4 pct.s eller 3 pct.s regel i valgloven —, er adskilligt mindre demokratiske end det kommunistiske parti.

Jeg har sagt, at efter min mening burde man begynde grundloven med at fastslå folkets demokratiske rettigheder og frihedsrettigheder. Det forekommer mig at være en mangel, at man ikke begynder grundloven med at fastslå dette efter den paragraf, der siger, at grundloven gælder for alle dele af Danmarks rige. Jeg hilser med stor begejstring, at man nu ophæver Grønlands kolonistatus og gør Grønland til en ligeberettiget del af Danmarks rige, selvom det desværre er under en adskilligt skrappere amerikansk besættelse end det egentlige Danmark. Når man havde fast-

slået, at denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks rige, skulle man derefter fastslå, at de rettigheder og friheder, der er optegnet i grundloven, gælder for alle. Derfor har jeg i forfatningskommissionen stillet forslag om, at der indføjedes en paragraf — jeg går ud fra, jeg har den højtærede formands tilladelse til at citere mit forslag, der lyder:

„Enhver har krav på de rettigheder og friheder, der nævnes i denne grundlov uden forskelsbehandling af nogen art på grund af race, farve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller anden samfundsmæssig stilling.“

Jeg synes, det er nødvendigt at få dette fastslået, fordi det kommer til at virke, ikke som en løfteparagraf i gammeldags forstand, men som en grundlæggende bestemmelse, der vil gøre det lettere at få uligheden afskaffet på de punkter, hvor den endnu eksisterer. Jeg tænker på det faktum, at man her i Danmark ikke giver lige løn for lige arbejde, hverken i de private erhverv eller i statens og kommunernes tjeneste. Jeg tænker også på det faktum, at selvom kvinder formelt er ligeberettigede med mænd — for de har i hvert fald lige stemmeret med mænd —, er kvindens ligeret jo aldeles ikke gennemført i dette samfund, og det burde naturligvis være tilfældet.

I denne forbindelse kan jeg ofre et par ord på det forelagte forslag til en ny tronfølge lov. Det er almindelig kendt, at mit parti mener, at det arvelige monarki ikke hører hjemme i et demokratisk samfund, men at i et demokratisk samfund bør borgerne vælge deres statsstyre, også deres overhoved. Vi har imidlertid af grunde, vi har redegjort udførligt for tidligere, afstået fra her at komme med forslag af den årsag, at erfaringerne fra snart sagt den sidste menneskealder viser, at det ikke spiller så forfærdelig stor en rolle, om man har en arvelig og, som man kalder det, indskrænket monark, eller om man har en præsident. I hvert fald er det sådan, at der er mange ting i grundloven, der er langt vigtigere for befolkningen; dér ønsker vi at føre kampen, og vi ønsker ikke at give andre mulighed for at dreje kampen hen på spørgsmålet, om vi skal have en konge eller en præsident på nuværende tidspunkt. Dér skal diskussionen ikke stå, men den skal stå